

Stimați membri ai Senatului,

Onorată adunare,

Vă rog să-mi permiteți să-mi exprim câteva gânduri la această primă comemorare a Profesorului **ION SMEDESCU**.

Universitatea noastră, trebuie să-și aibă o istorie proprie, care să confirme în timp că a fost slujită de mari personalități și că a format generații de specialiști, de înaltă calificare, unanim recunoscuți.

Pentru a spune generațiilor prezente și viitoare cine am fost și suntem, este normal ca din când în când să ne orientăm privirea și spre începuturi, spre cei care au contribuit la formarea a tot ceea ce avem, a Universității în care ne desfășurăm astăzi activitatea.

Comemorările din viața unor instituții și personalități devin file de istorie pentru cei comemorați. Complexitatea etapelor formării unei personalități, trăsăturile defnitorii și calitățile unui „**OM VALOROS**” se consemnează astăzi pentru a se ști mâine.

Unele spuse filosofice afirmă că: „oricine care face în viață tot ceea ce îi stă în putință, indiferent de condițiile de care dispune, are meritul că a contribuit cu ceva pentru a lăsa o lume mai bună decât a găsit-o”.

La această comemorare, mă simt onorat să fac câteva remarci la adresa activității complexe pe care a desfășurat-o profesorul universitar dr. Ion Smedescu în Universitatea pe care a fondat-o și, în general, în învățământul superior.

Rectorul, comemorat astăzi și aici, profesorul Ion Smedescu, a reușit ca într-un sistem economic nou, cel al economiei de piață, să înființeze, să conducă și să orienteze cu succes destinul acestei instituții, demonstrând calități remarcabile în domeniul managementului universitar și contribuind astfel la formarea multor generații de economiști.

Îmi stăruie în memorie satisfacția pe care a avut-o Rectorul Smedescu atunci când a stabilit ultima variantă a denumirii Universității – **Universitatea Româno- Americană** – nume pe care de altfel, l-a înscris ulterior, cu litere mari, pe frontispiciul clădirii – monument pe care a edificat-o în Bdul. Expoziției.

În calitate de Rector de o viață – unicat în țara noastră prin faptul că și-a conceput singur și a condus-o cu multă pasiune și competență, aducând-o într-o perioadă relativ scurtă, desigur și cu sprijinul comunității academice, în rândul universităților de prestigiu din țara noastră.

Am asistat la primiriile mai multor delegații de personalități academice, științifice sau politice din diverse țări și am admirat felul în care Profesorul Smedescu se pregătea pentru comunicarea cu oamenii, pentru un dialog plăcut și util.

Pentru a ilustra o parte din opera de o viață a profesorului Ion Smedescu – operă a unui român de pe meleagurile Olteniei, iubitor de neam și de țară, însetat de educație și cultură – evoc, spre exemplu, afirmațiile elogioase ale Ambasadorului Braziliei la București, Jeronimo Moscardo, referitoare la Campusul vizitat: „acest edificiu este un miracol al României”.

Cu o singură idee doresc să vă mai rețin. Este vorba de modul în care Rectorul Smedescu a asigurat Universitatea cu cadre didactice și de conducere. Astfel, încă din primii ani de funcționare a Universității, în urma unor negocieri, nu prea ușoare, profesorul Smedescu a reușit să formeze un colectiv de cadre didactice alcătuit din renumiți profesori de la Academia de Studii Economice, cu o bogată experiență atât didactică, cât și de conducere a diverselor structuri din învățământul superior. Rectorul Smedescu și-a folosit din plin, în acest scop, cunoștințele și relațiile dobândite anterior înființării Universității, în calitate de Director general și Secretar general al Finanțelor Cooperăției din țara noastră, precum și în cea de cadru didactic asociat, timp de peste 20 de ani la Academia de Studii Economice. Rectorul Smedescu a respins de la început ideea de a încadra în funcții de conducere specialiști de conjunctură, proveniți din diferite funcții din afara învățământului. Principala sursă pentru acoperirea necesităților didactice și de conducere ale Universității a constituit-o Academia de Studii Economice, Universitatea Româno – Americană având, în acea perioadă, în structura ei cele mai multe cadre didactice cu experiență provenite direct din învățământ față de celelalte universități particulare cu profil economic.

Pe parcurs, colectivul Universității a fost completat și cu alți specialiști și cadre didactice formate în propria pepinieră a Universității. Multe dintre cadrele didactice care au asigurat conducerea diferitelor structuri în cadrul Universității au fost fie profesori proveniți din Academia de Studii Economice, fie cadre didactice „crescute” (formate) în Universitate. În acest sens, merită să fie evidențiată preocuparea permanentă a Rectorului Smedescu pentru soarta Universității, nu doar în prezent, ci și în viitor. Astfel, cu mai mulți ani înainte de plecarea sa definitivă, a selecționat, pentru informarea sa personală, un grup de specialiști, în principal absolvenți ai Universității noastre, a căror evoluție a studiat-o sistematic și în legătură cu care s-a consultat și cu alte cadre didactice din Universitate. Pe aceștia i-a considerat profesorul Smedescu că ar putea fi

conducători în instituția pe care a creat-o, pe ei i-a format și le-a acordat încredere și speranță. Rezultă că actualul colectiv de conducere din Universitate, în frunte cu profesorul Ovidiu Folcuț, nu a fost rodul unor propuneri întâmplătoare sau al unor voturi conjuncturale. Sunt sigur că nu greșesc dacă afirm că ei sunt produsul „școlii de management universitar Ion Smedescu” și că, deși a trecut o perioadă relativ scurtă, prin rezultatele obținute, au dovedit cu prisosință temeinicia gândirii Rectorului Președinte Fondator. Cu certitudine, profesorul Ion Smedescu s-ar fi bucurat și ar fi fost mândru să afle că Universitate Româno – Americană – Opera Omnia a vieții Sale – se află astăzi în topul primelor 10 universități din România și pe locul 7 la specializările economice, devansând celelalte universități particulare, conform unor criterii incluse în studiul realizat recent de o companie germană în colaborare cu Revista Capital.

În încheiere, doresc să exprim, alături de toți cei prezenți aici și de întreaga comunitate academică din Universitatea Româno – Americană, regretul că viața profesorului Ion Smedescu s-a întrerupt brusc și că nu a mai putut să se bucure de tot ceea ce a creat din suflet, cu mintea și cu inima, alături de cei dragi și apropiați.

El va rămâne veșnic în memoria noastră, iar ceea ce a clădit îi va asigura nemurirea. Dumnezeu să-l odihnească în pace și să binecuvânteze Universitatea Româno – Americană.

Prof.univ.dr. VICTOR PUCHIȚĂ